

HET PARKEERTERREIN VAN DE LIDL IN HUIZEN STAAT VOL MET UIT DE KLUITEN GEWASSEN AUTO'S

aarzelen. Haar echtgenoot in corduroy broek en lamswollen trui vindt dat ze gelijk heeft. Een vrouw met opgestoken haar en een kasjmier vest staat met een pot Toscaanse saus van Herman den Blijker in haar handen. “Hmm, ik twijfel of dit iets is voor de pasta vanavond. Die haal ik overigens niet hier, hoor. Ik maak altijd zelf verse pasta”, haast ze zich te zeggen. Bij de uitgang propt een vrouw een paar volle plastic tasjes van Action in haar donkerblauwe boodschappentrolley.

DE FOLDER MET AANBIEDINGEN

Enkele kilometers verderop doen zich in het Gooische plaatsje Huizen soortgelijke taferelen voor. Daar bevindt zich de modelwinkel van de Lidl, vlak naast het hoofdkantoor van de discounter, het grootste filiaal van Nederland. Discreet ingeklemd tussen een carré van nieuwbouwwoningen en afgeschermd van andere straten lijkt deze Lidl – op z'n Engels uitgesproken als ‘Laidel’ – ervoor gemaakt te zijn om ongezien dozen wijn, trossen tomaten en aanbiedingen uit de ‘Italiaanse week’ de Range Rover in te loodsen. En dat gebeurt dan ook massaal. Het parkeerterrein staat vol met uit de kluiten gewassen auto's.

De Aldi, dat wat oostblokkeriger aandoet en het assortiment vaak nog verpakt in kartonnen dozen aanbiedt, is een stap te ver. Maar de Lidl, die een goede groente-afdeling heeft en wel eens een Italiaanse, Spaanse of Franse week heeft, met semi-culinair aanbod, kan nét. “Maar”, haast Barbara Hoogenraad (41) zich te zeggen, “ik haal verder bijna alles bij de Albert Heijn en mijn eigen kaasboertje en traiteur. Bij Lidl koop ik voornamelijk wijn en groente en fruit voor smoothies. De broodafdeling is ook top. De pain au chocolats zijn vaak nog warm.”

Een ouder echtpaar, de man in mintgroene broek met gestreept overhemd, de vrouw gewikkeld in een grote, bruine omslagdoek, drentelt geagiteerd rond. Ze zijn op zoek naar de aanbiedingsfolders, maar die liggen in rekken aan het begin van de winkel, voorbij het automatische hekje dat ze al

gepasseerd zijn. De vrouw duwt er tegen. Korzelig tegen haar man: “Dit gaat dus niet.” Als de filiaalmanager van de winkel in het zicht komt, spreekt ze die gedeceerd aan: “Wij zoeken de folders.” De man haast zich gediensig naar het begin van de winkel en overhandigt hen elk een krantje. Ze zetten een leesbril op en turen er aandachtig in. Druk bladerend struinen de twee vervolgens langs de schappen.

Bij de vitrine met broodjes probeert een vrouw in gewatteerd jack tevergeefs een croissant te bemachtigen. Die moet met een schep naar opzij worden geschoven, maar zij rukt aan het plastic deurtje van het vitrinekastje. Al gauw geeft ze het op, wringt haar arm door het smalle gat naar binnen om de croissant met haar hand te pakken. “Mevrouw! Wilt u daarvoor alstublieft de haspel gebruiken!” berispt een winkelmedewerker haar streng. Zuchtend wendt de vrouw zich af. Met die rare broodjes wil ze niks meer van doen hebben.

Verderop loopt een moeder met haar dochter. De dochter bestudeert de achterkant van een pak sap: “Zie je, allemaal chemische troep. We hebben het ook niet nodig. Heb thuis nog een fles siroop staan.”

Bij de afdeling non-food bekijken ze een witte, linnen zomerrok: “Wat vind je hiervan; best heel leuk toch?” Kritisch betast de moeder de stof. Bits: “Dit kreukt wel vreselijk. En of het écht linnen is, is maar de vraag.” Hun winkelkar raakt intussen voller en voller met voornamelijk flessen wijn, groenten en fruit.

De groenten en fruit zijn een veelgehoord argument om een bezoek aan de Lidl te verantwoorden. Ook Daniëlle Visser (36) is om die reden vandaag in de supermarkt te vinden. “De groenten zijn erg goed voor weinig geld. Ze hebben ook wel ‘ns andere grappige dingen zoals salami met walnoten, wijngaardslakken, rillettes of aparte kaasjes. Of het allemaal een beetje te nachelen is moet je natuurlijk maar afwachten. Soms valt dat erg mee. Ik combineer Lidl-basisproducten ook wel met hoogwaardige ingrediënten die ik elders haal.” En hoe vaak komt ze bij de Lidl? Lachend: “Poeh... Lastig. Niet zo vaak, hoor. Alleen als ik toevallig in de buurt ben. Ik zweer uiteindelijk toch bij mijn eigen adresjes!”

VERBORGEN ARMOEDE

Het aantal Nederlanders (gemiddeld) dat onder de armoedegrens leeft ligt op 6,6 procent. In Blaricum is dat 7,1 procent, terwijl Laren 7,5 procent scoort. Het percentage armen ligt in Laren en Blaricum niet alleen hoger dan het landelijke gemiddelde, ook vergeleken met andere gemeenten in 't Gooi en de Vechtstreek liggen de percentages opvallend hoog. Vreemd genoeg komen er uit Laren en Blaricum nauwelijks cliënten bij de voedselbank Gooi en Omstreken. (Bron: Gooi-en Eemlander, CBS)